KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2022/2206

af 11. november 2022

om fastlæggelse af modellen for medlemsstaternes årlige rapportering til Det Europæiske Databeskyttelsesråd om registreredes udøvelse af deres rettigheder for så vidt angår Schengeninformationssystemet

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1861 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol, om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og om ændring og ophævelse af forordning (EF) nr. 1987/2006 ([1]), særlig artikel 54, stk. 3,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1862 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde, om ændring og ophævelse af Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006 og Kommissionens afgørelse 2010/261/EU ([2]), særlig artikel 68, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved forordning (EU) 2018/1861 og (EU) 2018/1862 fastsættes de nye regler for oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet. De nye forordninger øger Schengeninformationssystemets effektive virkning og tekniske og operationelle effektivitet og udvider dets brug ved at indføre nye indberetningskategorier og funktionaliteter. Desuden er der ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1860 ([3]) indført en ny type indberetning om tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere.

(2) Forordning (EU) 2018/1861 udgør retsgrundlaget for Schengeninformationssystemet for så vidt angår forhold, der er omfattet af anvendelsesområdet for tredje del, afsnit V, kapitel 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og forordning (EU) 2018/1862 udgør retsgrundlaget for Schengeninformationssystemet for så vidt angår forhold, der er omfattet af anvendelsesområdet for tredje del, afsnit V, kapitel 4 og 5, i TEUF. Det forhold, at retsgrundlaget for Schengeninformationssystemet består af særskilte retsakter, berører ikke princippet om, at Schengeninformationssystemet udgør ét enkelt informationssystem, der bør fungere som et sådant.

(3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 ([4]) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ([5]) fastsætter sammen med forordning (EU) 2018/1861 og (EU) 2018/1862 registreredes rettigheder for så vidt angår behandling af deres personoplysninger i forbindelse med de nationale kompetente myndigheders brug af Schengeninformationssystemet samt procedurerne for udøvelse af disse rettigheder.

(4) De nationale uafhængige tilsynsmyndigheder som omhandlet i direktiv (EU) 2016/680 og forordning (EU) 2016/679 overvåger, om medlemsstaterne behandler personoplysninger lovligt i forbindelse med deres brug af Schengeninformationssystemet.

([1]) EUT L 312 af 7.12.2018, s. 14.
([2]) EUT L 312 af 7.12.2018, s. 56.
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1860 af 28. november 2018 om brug af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 312 af 7.12.2018, s. 1).
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).
([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (den generelle forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

(5) I henhold til forordning (EU) 2018/1861 og (EU) 2018/1862 skal medlemsstaterne hvert år rapportere til Det Europæiske Databeskyttelsesråd om de registreredes udøvelse af deres rettigheder efter en model, som Kommissionen udarbejder.

(6) For at sikre, at medlemsstaternes årlige rapportering giver et ensartet overblik over, hvordan de retsmidler, der er til rådighed for de registrerede, fungerer, bør modellen omfatte de oplysninger, der efter forordning (EU) 2018/1861 og (EU) 2018/1862 skal indsamles om de registreredes udøvelse af deres ret til adgang til og berigtigelse og sletning af de af deres personoplysninger, der er lagret i Schengeninformationssystemet, samt om retsmidler ved nationale domstole og gensidig anerkendelse af retsafgørelser.

(7) I medfør af artikel 19 i forordning (EU) 2018/1860 finder artikel 54, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1861 også anvendelse på indberetninger om tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere. Medlemsstaterne bør derfor i deres årlige rapportering til Det Europæiske Databeskyttelsesråd også medtage de registreredes udøvelse af deres rettigheder for denne indberetningskategori.

(8) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltog Danmark ikke i vedtagelsen af forordning (EU) 2018/1861 og (EU) 2018/1862, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da forordning (EU) 2018/1861 og (EU) 2018/1862 imidlertid bygger på Schengenreglerne, meddelte Danmark i overensstemmelse med artikel 4 i nævnte protokol den 26. april 2019 sin beslutning om at gennemføre forordning (EU) 2018/1861 og (EU) 2018/1862 i national ret. Danmark er derfor i medfør af international ret forpligtet til at gennemføre denne afgørelse.

(9) Irland deltager i denne afgørelse, for så vidt som den vedrører forordning (EU) 2018/1862, i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i protokol nr. 19 om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF ([6]) sammenholdt med Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1745 ([7]).

(10) For så vidt angår Island og Norge udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne ([8]), henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G), i Rådets afgørelse 1999/437/EF ([9]).

(11) For så vidt angår Schweiz udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([10]), der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G), i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ([11]) og artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/149/RIA ([12]).

([6]) Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

([7]) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1745 af 18. november 2020 om iværksættelse af bestemmelserne i Schengenreglerne vedrørende databeskyttelse og om midlertidig iværksættelse af visse bestemmelser i Schengenreglerne for Irland (EUT L 393 af 23.11.2020, s. 3).

([8]) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

([9]) Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

([10]) EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

([11]) Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

([12]) Rådets afgørelse 2008/149/RIA af 28. januar 2008 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 50).

(12) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([13]), der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G), i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ([14]) og artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/349/EU ([15]).

(13) For så vidt angår Bulgarien og Rumænien udgør denne afgørelse en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005, og bør sammenholdes med Rådets afgørelse 2010/365/EU ([16]) og (EU) 2018/934 ([17]).

(14) For så vidt angår Kroatien udgør denne afgørelse en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011, og bør sammenholdes med Rådets afgørelse (EU) 2017/733 ([18]).

(15) For så vidt angår Cypern udgør denne afgørelse en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003.

(16) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ([19]) og afgav udtalelse den 11. juli 2022 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

De oplysninger, der er omhandlet i artikel 54, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1861 og artikel 68, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1862, indberettes i overensstemmelse med modellen i bilaget til nærværende afgørelse.

([13]) EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

([14]) Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

([15]) Rådets afgørelse 2011/349/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår retligt samarbejde i straffesager og politisamarbejde (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 1).

([16]) Rådets afgørelse 2010/365/EU af 29. juni 2010 om anvendelse af Schengenreglernes bestemmelser om Schengeninformationssystemet i Republikken Bulgarien og Rumænien (EUT L 166 af 1.7.2010, s. 17).

([17]) Rådets afgørelse (EU) 2018/934 af 25. juni 2018 om anvendelse af de resterende bestemmelser i Schengenreglerne om Schengeninformationssystemet i Republikken Bulgarien og Rumænien (EUT L 165 af 2.7.2018, s. 37).

([18]) Rådets afgørelse (EU) 2017/733 af 25. april 2017 om anvendelsen af bestemmelserne i Schengenreglerne for så vidt angår Schengeninformationssystemet i Republikken Kroatien (EUT L 108 af 26.4.2017, s. 31).

([19]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. november 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

SKABELON TIL DEN ÅRLIGE RAPPORTERING TIL DET EUROPÆISKE DATABESKYTTELSESRÅD EFTER ARTIKEL 54, STK. 3, I FORORDNING (EU) 2018/1861 OG ARTIKEL 68, STK. 3, I FORORDNING (EU) 2018/1862

Fremsendes årligt af hver medlemsstat senest den 31. marts i året efter det pågældende år.

Oplysningerne angives i en tabel med følgende struktur og felter.

ÅRLIG RAPPORTERING
Til Det Europæiske Databeskyttelsesråd i overensstemmelse med artikel 54, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1861 og artikel 68, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1862

Medlemsstat:

Rapporteringsperiode pr. kalenderår:

Gennemførte anmodninger om adgang [1]		**Indberetning om den registrerede efter forordning (EU) 2018/1860**	**Indberetning om den registrerede efter forordning (EU) 2018/1861**	**Indberetning om den registrerede efter forordning (EU) 2018/1862**	**Ingen indberetning om ansøgeren i Schengeninformationssystemet (SIS)**
1a.	Antallet af anmodninger til den dataansvarlige om adgang				
1b.	Antallet af tilfælde, hvor der blev givet adgang til oplysningerne [2]				
2a.	Antallet af anmodninger til tilsynsmyndigheden om adgang [3]				
2b.	Antallet af tilfælde, hvor der blev givet adgang til oplysningerne [4]				
Gennemførte anmodninger om berigtigelse [5]		**Indberetning om den registrerede efter forordning (EU) 2018/1860**	**Indberetning om den registrerede efter forordning (EU) 2018/1861**	**Indberetning om den registrerede efter forordning (EU) 2018/1862**	**Ingen indberetning om ansøgeren i SIS**
3a.	Antallet af anmodninger til den dataansvarlige om berigtigelse af ukorrekte oplysninger				
3b.	Antallet af tilfælde, hvor oplysningerne blev berigtiget				
4a.	Antallet af anmodninger til tilsynsmyndigheden om berigtigelse af ukorrekte oplysninger [6]				

4b.	Antallet af tilfælde, hvor oplysningerne blev berigtiget *(valgfrit* ([7]))				
Gennemførte anmodninger om sletning ([8])		**Indberetning om den registrerede efter forordning (EU) 2018/1860**	**Indberetning om den registrerede efter forordning (EU) 2018/1861**	**Indberetning om den registrerede efter forordning (EU) 2018/1862**	**Ingen indberetning om ansøgeren i SIS**
5a.	Antallet af anmodninger til den dataansvarlige om sletning af ulovligt lagrede oplysninger				
5b.	Antallet af tilfælde, hvor oplysningerne blev slettet				
6a.	Antallet af anmodninger til tilsynsmyndigheden om sletning af ulovligt lagrede oplysninger ([9])				
6b.	Antallet af tilfælde, hvor oplysningerne blev slettet *(valgfrit* ([10]))				

Afsluttede retssager ([11])		**Indberetning om den registrerede efter forordning (EU) 2018/1860**	**Indberetning om den registrerede efter forordning (EU) 2018/1861**	**Indberetning om den registrerede efter forordning (EU) 2018/1862**
7a.	Antallet af anlagte retssager			
7b.	Antallet af sager, hvor en domstol gav ansøgeren medhold			

Angiv eventuelle bemærkninger om tilfælde af gensidig anerkendelse af endelige afgørelser truffet af domstole eller myndigheder i andre medlemsstater om indberetninger indlæst af den indberettende medlemsstat.
(Indsæt så mange linjer som nødvendigt.)

Artikel 54, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1861		**Artikel 68, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1862**	
1.		1.	
2.		2.	
3.		3.	

([1]) Angiv kun tilfælde, hvor der blev truffet en endelig afgørelse i det pågældende kalenderår, selv hvis anmodningen blev indgivet i et tidligere år.

([2]) Angiv det samlede antal af tilfælde, hvor der blev givet fuld eller delvis adgang, og angiv antallet af tilfælde, hvor der blev givet delvis adgang i parentes. Det er valgfrit at angive antallet af tilfælde, hvor der blev givet delvis adgang, særskilt.

([3]) Anmodninger om adgang i overensstemmelse med artikel 17 i direktiv (EU) 2016/680.

([4]) Angiv det samlede antal af tilfælde, hvor der blev givet fuld eller delvis adgang, og angiv antallet af tilfælde, hvor der blev givet delvis adgang i parentes. Det er valgfrit at angive antallet af tilfælde, hvor der blev givet delvis adgang, særskilt.

([5]) Angiv kun tilfælde, hvor der blev truffet en endelig afgørelse i det pågældende kalenderår, selv hvis anmodningen blev indgivet i et tidligere år.

([6]) Anmodninger om adgang i overensstemmelse med artikel 17 i direktiv (EU) 2016/680.

([7]) Medlemsstaterne kan vælge, om de vil udfylde de felter, der er markeret med »Valgfrit«, eller lade være, da disse oplysninger ikke er omfattet af de oplysninger, der skal indberettes til Det Europæiske Databeskyttelsesråd, jf. artikel 54, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1861 og artikel 68, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1862.

([8]) Angiv kun tilfælde, hvor der blev truffet en endelig afgørelse i det pågældende kalenderår, selv hvis anmodningen blev indgivet i et tidligere år.

([9]) Anmodninger om adgang i overensstemmelse med artikel 17 i direktiv (EU) 2016/680.

([10]) Medlemsstaterne kan vælge, om de vil udfylde de felter, der er markeret med »Valgfrit«, eller lade være, da disse oplysninger ikke er omfattet af de oplysninger, der skal indberettes til Det Europæiske Databeskyttelsesråd, jf. artikel 54, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1861 og artikel 68, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1862.

([11]) Angiv kun tilfælde, hvor der blev truffet en endelig afgørelse i det pågældende kalenderår, selv hvis anmodningen blev indgivet i et tidligere år.